

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 117/2024
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца CIFRA DOO Бегунје на Gorenskem, Република Словенија, МБ ..., чији је пуномоћник Стевић Р. Миодраг, адвокат у ..., против туженог АПОКАЛИПСА ДОО Сремска Митровица, чији је пуномоћник Срђан Гатарих, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 44.192,81 евра, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6564/21 од 28.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6564/21 од 28.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6564/24 од 28.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Сремској Митровици П 129/2020 од 23.02.2021. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да по основу накнаде штете, на име неоснованог обогаћења присвајањем предмета кривичног дела, исплати тужиоцу износ од 44.192,81 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са законском затезном каматом на динарску противвредност од 01.09.2016. године па до исплате, као неоснован. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.250,00 динараи у ставу III изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6564/21 од 28.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је подено одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 - др.закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату износа од 44.192,81 евра који тужилац потражује на име накнаде штете, настале услед неоснованог обогаћења туженог присвајањем предмета кривичног дела за које је осуђено треће лице, непарничар, АА и који износ је утврђен у пресуди Основног суда у Љубљани К-61559/13 од 26.05.2016. године, у поступку у коме је тужилац упућен на парницу са имовинскоправним захтевом. Према разлозима правноснажне пресуде донете у другом степену, тужбени захтев је одбијен јер тужилац није доказао висину штете, нити узрочно последичну везу између радње туженог и штете по тужиоца, или да се тужени на његов рачун неосновано обогатио у утуженом износу, што јесте оспорено у поступку. Судови закључују да кривична пресуда везује парнични суд у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности, али не искључује могућност да парнични суд утврђује висину настале штете и да ли је тужени одговоран за исту.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне одлуке сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на погрешан закључак нижестепених судова у вези везаности парничног суда осуђујућом кривичном пресудом и на погрешну примену правила о терету доказивања из одредбе члана 231. Закона о парничном поступку, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер погрешна примена одредби процесног закона није основ за изјављивање посебне ревизије. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима је заснована побијана одлука, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 04.06.2020. године, вредност предмета спора побијаног дела је 44.192,81 еуро, који износ не прелази цензус прописан одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, па ревизија није дозвољена.

Стога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

Одлуку у ставу трећем изреке, Врховни суд је донео јер трошкови на име састава одговара на ревизију и судске таксе за одговор на ревизију нису трошкови неопходни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић